

ณชพงศ จันจุฬา 2548: ศักยภาพของชุมชนเกาะศรีบอยาในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ บริเวณพื้นที่ชุ่มน้ำนานาชาติปากแม่น้ำกระบี่ ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (การจัดการทรัพยากร) สาขาการจัดการทรัพยากร โครงการสหวิทยาการระดับบัณฑิตศึกษา ภาควิชาการที่ปรึกษา: ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพ็ญพร เจนการกิจ, Ph.D. 114 หน้า
ISBN 974-9834-00-3

การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เป็นเครื่องมือสำคัญของชุมชนเกาะศรีบอยา ในการใช้ประโยชน์อย่างชาญฉลาดจากทรัพยากรธรรมชาติในบริเวณพื้นที่ชุ่มน้ำนานาชาติปากแม่น้ำกระบี่ การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่แสดงถึงศักยภาพและประเมินศักยภาพในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนเกาะศรีบอยา จังหวัดกระบี่ โดยอาศัยผู้เชี่ยวชาญ (Delphi technique) 20 ท่าน ซึ่งได้จากการสุ่มแบบให้ชื่อ (Snowball sampling) ให้ค่าคะแนนถ่วงน้ำหนักปัจจัยย่อยที่แสดงถึงศักยภาพของชุมชนในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และอาศัยเทคนิคการวิเคราะห์ปัจจัย (Factor analysis) ในการจัดกลุ่มและลำดับความสำคัญของปัจจัยดังกล่าว จากนั้นนำปัจจัยที่ได้มาสร้างแบบสอบถามเพื่อรวบรวมข้อมูลแบบสัมภาษณ์ประชากรจากครัวเรือนทั้งสิ้น 176 ครัวเรือน และวิเคราะห์หาศักยภาพของชุมชนเกาะศรีบอยาในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศด้วยสมการถ่วงน้ำหนัก (Weighting score method)

ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่แสดงถึงศักยภาพในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนเกาะศรีบอยามี 7 ปัจจัย โดยเรียงลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้คือ ปัจจัยด้านความสามารถของชุมชนในการจัดการด้วยตนเอง ปัจจัยด้านการให้บริการการท่องเที่ยว ปัจจัยด้านการดำเนินกิจกรรมการท่องเที่ยว ปัจจัยด้านความโดดเด่นของกิจกรรมการท่องเที่ยวในรอบปี ปัจจัยด้านพื้นที่ ปัจจัยด้านผู้นำ และปัจจัยด้านการกำหนดขีดความสามารถในการรองรับการท่องเที่ยว จากการวิเคราะห์พบว่า โดยภาพรวมชุมชนเกาะศรีบอยามีศักยภาพในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีระดับศักยภาพสูงสุดในปัจจัยด้านความโดดเด่นของกิจกรรมการท่องเที่ยวในรอบปี

ผลการศึกษาได้สะท้อนให้เห็นเด่นชัดแล้วว่า การที่ชุมชนเกาะศรีบอยาหรือชุมชนอื่นใดก็ตามจะ ใช้การท่องเที่ยวเชิงนิเวศเป็นเครื่องมือในการอนุรักษ์ทรัพยากรที่มีค่าของชุมชนไว้ได้นั้น ต้องเริ่มต้นที่ตัวของชุมชนเองก่อน แล้วจึงใช้จุดแข็งหรือข้อได้เปรียบต่าง ๆ สร้างความมั่นใจให้กับหน่วยงานภายนอกเพื่อขอรับการสนับสนุนด้านต่าง ๆ เพื่อนำไปสู่การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของชุมชนอย่างชาญฉลาดและยั่งยืน

ลายมือชื่อนิสิต

ลายมือชื่อประธานกรรมการ

10, ต.ค. 2548

Nachapong Janjula 2005: Ecotourism Management Potential of Koh Sri Bo Ya Community at Krabi Estuary International Ramsar Site. Master of Science (Resource Management), Major Field: Resource Management, Interdisciplinary Graduate Program. Thesis Advisor: Assistant Professor Penporn Janekarnkij, Ph.D. 114 pages.
ISBN 974-9834-00-3

Ecotourism is considered to be an essential tool for the wise use of coastal resources of Koh Sri Bo Ya community at Krabi Estuary International Ramsar Site. This study is aimed to examine factors indicating community potential for ecotourism management and to evaluate their potential in management. Delphi technique is applied for the analysis based on 20 experts. This Delphi panel is recruited by using the snowball sampling. Factors indicating the community's potential for ecotourism management are identified, verified, and given the weighting scores by the panel. Those factors are then clustered and prioritized by using the factor analysis. Based on the panel's experience and knowledge, the questionnaire is then formulated to survey the total 176 households in the community. Data obtained are analyzed using the weighting score method.

It is found that there are seven factors indicating the potential for ecotourism management of the community. According to their significance, these factors can be arranged as followed (1) the capability for self management, (2) the ability to deliver recreational services, (3) the operation of tourism activities, (4) the uniqueness of tourism activities over the entire year, (5) the area characteristics, (6) the leadership in the community, and (7) the community's carrying capacity for ecotourism. Over all, it is found that the community's potential for tourism management is at the middle level, while the uniqueness of tourism activities over the entire year ranks highest among other factors.

Results of the study suggest that when ecotourism is used as a tool for the conservation of community's valuable natural resources, it must be initiated internally from the locals. The community is then makes use of their strengths or their comparative advantages to gain external agencies' support in order to achieve the target for wise use and sustainable management of their own natural resources.

Nachapong J.
Student's signature

Penporn Janekarnkij
Thesis Advisor's signature

10, May 2005